

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-13255/2017-ERU

Praha 13. července 2018

Č. j. 13255-16/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-13255/2017-ERU a zahájeném dne 9. března 2018 s obviněným z přestupku, společností **Zlínstav a. s.**, se sídlem Bartošova 5532, 760 01 Zlín, IČO: 283 15 669, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost Zlínstav a. s., se sídlem Bartošova 5532, 760 01 Zlín, IČO: 283 15 669 (dále též „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona dne 23. října 2017 při provádění terénních prací prostřednictvím zemního mechanismu (bagr New Holland NH Plus) v souvislosti se stavbou „Rekonstrukce a dostavba OLC společnosti Ptáček – správa, a. s. Olomouc“ (dále jen „stavba“) v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy v katastrálním území Olomouc, ul. Průmyslová, na parcele č. [REDAKCE] poškodil podzemní vedení 22 kV typu 3x 240 AXEKVCE, čímž nesplnil povinnost provádět v ochranném pásmu i mimo ně veškeré činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

II. Podle ust. § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 35 000 Kč** (slovy: třicet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19718.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet

Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19718.

IV. Podle ust. 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému, společnosti **ČEZ Distribuce, a. s.**, se sídlem Děčín - Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, PSČ 40502, IČO: 24729035 (dále jen „poškozený“), **nárok na náhradu škody nepřiznává** a poškozený se s tímto nárokem odkazuje na soud.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 energetického zákona bylo dne 15. prosince 2017 doručeno k projednání oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, obvodního oddělení Olomouc (dále jen „Policie ČR“) sp. zn. [REDAKCE] společně se spisovým materiálem o přestupku, jehož se měl dopustit pan [REDAKCE] tím, že nedostatečně seznámil s existencí zařízení elektrizační soustavy strojníka, a pan [REDAKCE] tím, že jako strojník pak při provádění zemních prací pomocí zemního mechanizmu (bagr) poškodil podzemní vedení 22 kV.

Po prostudování podkladů obsažených ve spisovém materiálu Policie ČR dospěl správní orgán k závěru, že došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení s panem [REDAKCE], ani s panem [REDAKCE], neboť tito podezřelí se jednání, v jehož důsledku došlo k poškození podzemního vedení, dopustili v postavení zaměstnance účastníka řízení ([REDAKCE]) a v postavení fyzické osoby, která plní úkoly právnické osoby ([REDAKCE]).

II. Průběh správního řízení

Správní orgán v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky zahájil dne 9. března 2018 doručením oznámení o zahájení řízení č. j. 13255-6/2017-ERU účastníku řízení správní řízení. Zároveň s oznámením o zahájení řízení byl účastník řízení vyrozuměn o možnosti nahlížet do spisu a vyjádřit se k podkladům.

Dne 13. března 2018 bylo účastníku řízení umožněno nahlédnout do spisu na dislokovaném pracovišti Úřadu v Praze. Účastník řízení dne 13. března 2018 předal správnímu orgánu kopii stanoviska ke škodě zasláního poškozenému. V příloze stanoviska je kromě kopie faktury a jejích příloh též „schématický náčrt místa vybočení kabelu“ vyhotovený zřejmě účastníkem řízení. Náčrtek zobrazuje průřez uložením původního i nově provedeného zemního vedení. Z náčrtku vyplývá, že zemní vedení bylo opatřeno betonovými zákrytovými deskami i pískovým obsypem mezi zákrytovými deskami a vedením, avšak výškově vybočovalo kvůli položení kanalizačního potrubí, na kterém bylo původní vedení uloženo, zatímco nové vedení je uloženo pod kanalizací. Z náčrtku je dále patrné, že vždy asi po 5 m byly provedeny ručně kopané sondy.

Účastník řízení se k řízení vyjádřil dne 29. března 2018 a po oznámení o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí se účastník řízení k podkladům vyjádřil podáním doručeným

Úřadu dne 30. dubna 2018. K námitkám účastníka řízení se správní orgán vyjadřuje v části IV. IV Vypořádání námitek tohoto rozhodnutí.

O zahájení správního řízení správní orgán též v souladu s ust. § 70 zákona o odpovědnosti za přestupky vyznamenává osoby, kterým mohla být spácháním přestupku způsobena škoda, o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Správní orgán proto přípisem ze dne 27. března 2018, č. j. 13255-9/2017-ERU doručeným dne 28. března 2018 vyznamenal poškozeného o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody. Dne 18. dubna 2018 obdržel správní orgán uplatnění nároku poškozeného na náhradu majetkové škody ve výši 64 096 Kč.

Poškozený byl o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí a o možnosti před vydáním rozhodnutí navrhnout důkazy a činit návrhy vyznamenan přípisem doručeným mu dne 25. dubna 2018.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-13255/2017-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplně a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

Vzhledem k uvedenému správní orgán též usnesením č. j. 13255-15/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 29. května 2018, zamítl návrh účastníka řízení na nařízení ústního jednání.

III. Popis skutkového stavu

Ze spisového materiálu Policie ČR bylo zjištěno, že dne 23. října 2017 v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy v katastrálním území Olomouc, ul. Průmyslová došlo při terénních pracích prováděných pomocí zemního mechanismu (bagr New Holland NH Plus) k poškození podzemního kabelového vedení 22 kV typu 3x 240 AXEKVCE.

Hlídka Policie ČR po oznámení o poškození vedení vysokého napětí dne 23. října 2017 provedla šetření v místě poškození, v Olomouci na ul. Průmyslová na parcele č. [REDAKCE]. Předmětem ohledání byl červenobílou páskou s nápisem „vstup zakázán“ ohraničený prostor o rozměrech 8x5 m, v jehož středu se nacházel přerušovaný elektrický kabel. Uprostřed levé strany se nacházely odhalené betonové dlaždice. Ve vzdálenosti 2,5 m dlaždice končily, půda se mírně zvedala a byla tvořena žlutým pískem, přičemž v délce 0,5 m byly odhaleny dva černé kabely. Vedle nich z písku vyčníval černý kabel o průměru 0,08 m, který byl na svém konci přerušen. V kabelu se nacházel jeden měděný vodič o průměru 2,4 cm. Plocha, kde z hlíny vystupoval písek, byla dlouhá 2,5 m a široká 1,5 m. Na jejím konci ze země vyčníval kabel o délce 1,5 m, přičemž jeho konec byl roztřepen. I v tomto kabelu se nacházel měděný vodič o průměru 2,4 cm.

Policie ČR provedla náčrtek místa poškození a fotodokumentaci.

Na místě přítomný pan [REDAKCE] uvedl, že je stavbyvedoucím účastníka řízení. Dne 23. října 2017 prováděl strojník [REDAKCE] otočným bagrem s hladkou stahovací

lžící výkopové práce, při kterých snímal povrchovou zeminu. Chvíli poté, co započal s prací, sdělil pan [REDAKCE] panu [REDAKCE], že došlo k poškození kabelu vysokého napětí. Pan [REDAKCE] dále sdělil, že v červenci roku 2017 došlo k vytyčení sítě vysokého napětí v místě stavby a v průběhu stavby účastník řízení prováděl ručně kopané sondy ke zjištění skutečné hloubky uložení kabelů. Při všech sondách zjistili, že podzemní vedení je uloženo hlouběji, než je potřeba kopat. Když po poškození kabelu vysokého napětí zkoumali místo, zjistili, že v místě poškození se nacházela kanalizace a kabely byly položeny na kanalizaci, a tedy výškově jinak, než byly kabely zjištěné sondami, a to asi o 0,3 m.

Pan [REDAKCE], strojník, uvedl, že dne 23. října 2017 na pokyn mistra [REDAKCE] prováděl stahování horní zeminy, a to v místě [REDAKCE] určeném. Na to, že by se v místě mohlo nacházet podzemní vedení, ho nikdo neupozornil. Když asi ve 14 hodin stáhl lžící bagru horní vrstvu hlíny, zjistil, že odstranil betonovou dlaždici kryjící elektrické kabely. Jeden z těchto kabelů přitom přerušil. Pan [REDAKCE] dále uvedl, že ho nenapadlo, že by mohly být kabely uloženy tak mělce. Na betonových dlaždicích nebyla položena ochranná fólie.

Pan [REDAKCE] Policii ČR na místě sdělil, že je zaměstnancem účastníka řízení a že dne 23. října 2017 uložil panu [REDAKCE], aby ve vytyčeném úseku odstraňoval povrchovou hlínu do hloubky 0,15 až 0,2 m. Pan [REDAKCE] začal práce pomocí hladké stahovací lžice provádět, avšak ve 14 hodin oznámil, že došlo k poškození elektrického kabelu.

Zaměstnanec poškozeného, pan [REDAKCE], nejprve Policii ČR dne 23. října 2017 uvedl, že byl poškozen jeden kabel vysokého napětí AXEVCEY 1x 240, v důsledku čehož došlo k výpadku elektřiny v budovách společnosti Ptáček po dobu asi 30 minut. Následně v 17.30 hod. téhož dne pan [REDAKCE] Policii ČR dodatečně telefonicky oznámil, že byl částečně narušen také kabel nacházející se vedle poškozeného kabelu, avšak je v nouzovém režimu pod proudem a opraven bude dne 24. října 2017, protože objekt je již uzamčen.

Poškozený dne 27. listopadu 2017 Policii ČR písemně potvrdil, že v místě stavby se nacházejí dva kabely totožného typu, rok výstavby 2002, a dále uvedl, že vytyčení zařízení elektrizační soustavy bylo provedeno zaměstnancem poškozeného, což doložil Zápisem o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ve správě ČEZ Distribuce, a. s., ze dne 12. července 2017 a Sdělením o existenci energetického zařízení v majetku společnosti ČEZ Distribuce, a. s., pro akci „OLC Ptáček Olomouc“ ze dne 7. července 2017, společně s informativními zákresy zájmového území. Oprava poškozeného kabelu spočívala v provedení dvou spojek. Škodu poškozený vyčíslil na částku 45 995 Kč. Účastník řízení, dle sdělení poškozeného, uznal vinu a podepsal uznání škody.

Souhlas s činností v ochranném pásmu účastník řízení, ani poškozený nedoložili, avšak bez souhlasu by vytyčení nebylo provedeno. Součástí souhlasu jsou podmínky pro provádění prací v ochranném pásmu, jednou z těchto podmínek je, že výkopové práce ve vzdálenosti 1 m od osy krajního kabelu musí být prováděny ručně.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Správní orgán nejprve uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky, který podle § 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky nebyl od nabytí své účinnosti dosud novelizován. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován pouze jedenkrát, a to s účinností od 1. ledna 2018.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval nesplněním povinnosti provádět veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení stanovené v ust. § 46 odst. 12 energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození energetického zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození energetického zařízení.

IV. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození energetického zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl terénní práce, při kterých došlo k poškození podzemního kabelového vedení vysokého napětí 22 kV typu 3x 240 AXEKVCE. Tuto skutečnost účastník řízení ostatně ani nezpochybňuje.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl. Ze spisu i z vyjádření účastníka řízení vyplývá, že účastník řízení věděl, že práce provádí v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, neboť měl k dispozici Sdělení o existenci energetického zařízení v majetku společnosti ČEZ Distribuce, a. s., pro akci „OLC Ptáček Olomouc“, společně s informativními zakresy zájmového území, bylo provedeno vytyčení a ke zjištění přesného hloubkového uložení účastník řízení provedl ručně kopané sondy.

Z ust. § 46 odst. 4 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, které u podzemního vedení do napětí 110 kV činí 1 m po obou stranách krajního kabelu.

Dle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona musí být veškeré činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení i mimo ně prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Subjekt, který chce vykonávat jakoukoli činnost, a to včetně činnosti dopravní, by si měl být i bez znalosti zákona vědom, že při své činnosti musí postupovat opatrně a obezřetně, aby při ní nedošlo k poškození některé z inženýrských sítí. Účastníku řízení, který má jako předmět činnosti uvedenu projektovou činnost ve výstavbě a provádění staveb, jejich změn a odstraňování, musí být známy podmínky, za kterých poškozený uděluje souhlas s prováděním prací v ochranném pásmu, přičemž jednou z těchto podmínek je, že výkopové práce ve vzdálenosti 1 m od osy krajního kabelu mají být prováděny ručně.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupku právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení elektrizační soustavy a zájem na bezporuchové dodávce elektrické energie konečným zákazníkům. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy a v jeho blízkosti je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Ve vyjádření k oznámení o zahájení řízení doručenému Úřadu dne 29. března 2018 účastník řízení uvádí, že i) popírá, že by se dopustil jednání či opomenutí, které by naplňovalo některou ze skutkových podstat přestupku dle ust. § 91a a navazujících ustanovení

energetického zákona a ani z oznámení Policie ČR podezření na spáchání přestupku účastníkem řízení nevyplynulo. ii) účastník řízení nicméně nepopírá, že v souvislosti s výstavbou došlo dne 23. října 2017 k narušení kabelu 22 kV typu 3x 240 AXEKVCE a ke vzniku škody (byť v souběhu s nedodržením obvyklých technologických postupů při pokládce dotčeného kabelu v minulosti a neuvedení výškového a stranového vybočení kabelu v místě při vytyčování zařízení), a vyjadřuje úmysl škodu vyčíslenou částkou 64 096 Kč uhradit. iii) je nesporné, že účastník řízení nepřistoupil k provádění zemních prací v místě bez předchozího vytyčení a bez předchozích ručně kopaných sond, a proto má za to, že jej nelze objektivně obviňovat z jednání či z opomenutí majících za následek porušení ustanovení energetického zákona. iv) existence podzemních energetických zařízení byla jak stavbyvedoucím [REDAKCE], tak i dalším osobám na stavbě obecně známa, nebylo však známo výškové a stranové vybočení nacházející se právě v místě narušení kabelu. v) účastník řízení proto navrhuje, že řízení by mělo být bez ústního jednání zastaveno. Pokud by řízení zastaveno nebylo, účastníku řízení by nezbylo než trvat na provedení důkazů v ústním jednání. vi) pokud Úřad dospěje k závěru, že snad fyzické osoby opomenuly podrobnější seznámení se s vytyčovací dokumentací, jež byla na stavbě k dispozici, či nepostupovaly náležitě opatrně, aby předešly zásahu do kabelu v místě jeho vybočení, a zahájí přestupkové řízení vůči oznamovaným fyzickým osobám, účastník řízení navrhuje, aby jako k polehčujícím okolnostem bylo přihlédnuto k tomu, že k narušení kabelu nedošlo úmyslně a že účastník řízení je ochoten nahradit vzniklou majetkovou újmu. Účastník řízení dále uvádí, že k případné vytyčované nedostatečné opatrnosti mohlo dojít s ohledem na náročnost organizace práce na staveništi při zhotovování poměrně rozsáhlého díla za přítomnosti celé řady různých subdodavatelů i jejich zaměstnanců či smluvních partnerů, z nichž jedním byl i p. [REDAKCE] se svým strojním mechanismem – otočným bagrem.

Ve vyjádření z 30. dubna 2018 účastník řízení uvedl, že vii) řízení se společností Zlínstav a. s. nemělo být vůbec zahájeno a oznámení o možném přestupku postoupené Policií ČR Úřadu se společností Zlínstav a. s. netýká. viii) účastník řízení si uvědomuje, že dle ust. § 20 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za pachatele považovat právnickou osobu i v případě, že odpovědným za přestupek je její zaměstnanec nebo fyzická osoba vykonávající pro právnickou osobu činnost, avšak jen v případě, že právnická osoba zanedbala své povinnosti, včetně povinnosti kontrolní. ix) z podkladů jednoznačně vyplývá, že účastník řízení při provádění stavebních prací postupoval standardně, tedy zajistil včasné zaměření podzemního vedení, zajistil provedení ručně kopaných sond v místech uložení, provedl seznámení s existencí vedení na poradách i zápisem do stavebního deníku. x) pokud se snad některá z fyzických osob označených v oznámení Policie ČR dopustila jednání, jež by opravňovalo vůči ní zahájení řízení, pak měl Úřad zahájit řízení vůči takové fyzické osobě, nikoli vůči neoznamované právnické osobě – účastníku řízení. xi) Účastník řízení opětovně navrhuje zastavení řízení.

K námitkám účastníka řízení správní orgán uvádí:

i) Tuto námitku považuje správní orgán za nedůvodnou. Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní povinnost uloženou jí ust. § 46 odst. 12 energetického zákona, a to provádět všechny činnosti v ochranném pásmu i mimo ně tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohlo dojít k poškození elektrizační soustavy nebo omezení nebo ohrožení jejího bezpečného a spolehlivého provozu a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

ii) Účastník řízení uznává, že v souvislosti s výstavbou k poškození energetického zařízení došlo, avšak upozorňuje na nedodržení obvyklých technologických postupů při pokládce poškozeného kabelu v minulosti a neuvedení výškového a stranového vybočení kabelu při vytyčování. Správní orgán k tomu uvádí, že existence ochranného pásma je zcela nezávislá na způsobu uložení zařízení elektrizační soustavy v terénu, případně i na označení ochrannými prvky. Zejména je zde třeba zdůraznit, že účastník řízení byl v ochranném pásmu povinen provádět zemní práce ručně a nikoliv strojně. Správní orgán však i přes tyto okolnosti případu vzal v potaz skutečnost, že zařízení elektrizační soustavy nebylo uloženo v zemi dle příslušných norem, a zohlednil ji jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty.

iii) Účastník řízení uvádí, že k provádění zemních prací nepřistoupil bez předchozího vytyčení a bez předchozích ručně kopaných sond, a proto jej nelze obviňovat z jednání či z opomenutí majících za následek porušení ustanovení energetického zákona. Námitku správní orgán vyhodnotil jako nedůvodnou, samotné získání stanoviska či souhlasu vlastníka nebo správce příslušného energetického zařízení s činností v ochranném pásmu tohoto zařízení a vytyčení tohoto zařízení v terénu je pouze jedním z předpokladů pro předcházení škodám na energetických zařízeních, avšak i po zahájení prací musí být všechny činnosti v ochranném pásmu podzemního vedení prováděny tak, aby k poškození energetických zařízení nedošlo.

iv) Existence podzemních energetických zařízení byla jak stavbyvedoucímu, tak i dalším osobám na stavbě obecně známa, nebylo však známo výškové a stranové vybočení. Ze spisu, provedených náčrtků a ani z vyjádření účastníka řízení nevyplývá, že by stranové vybočení vedení přesahovalo vzdálenost 1 m od krajního vodiče, nicméně i pokud by tomu tak bylo, práce je vždy nutné provádět tak, aby k poškození zařízení elektrizační soustavy nedošlo, a to ani v ochranném pásmu, ani mimo ně. Námitka účastníka řízení je tedy nedůvodná.

v) O návrhu na provedení důkazů při ústním jednání správní orgán rozhodl usnesením č. j. 13255-15/2017-ERU ze dne 11. května 2018 tak, že návrhu nevyhověl. Usnesení nabylo právní moci dne 29. května 2019.

vi) Účastník uvádí polehčující okolnosti v případě, že by řízení o přestupku bylo vedeno s jeho zaměstnanci jako s fyzickými osobami. Dále proklamuje svou ochotu uhradit škodu i v případě, že by se protiprávního jednání dopustily fyzické osoby. Ačkoliv správní orgán řízení vede s účastníkem řízení, okolnosti, které účastník řízení uvedl jako polehčující, vyhodnotil v části V. tohoto rozhodnutí.

vii) Řízení o přestupku nemělo být zahájeno s účastníkem řízení, neboť oznámení Policie ČR o přestupku se ho netýká. Správní orgán uvádí, že Úřad je jako věcně příslušný a odborný orgán energetickým zákonem (konkrétně ust. § 18) pověřen dozorem v energetických odvětvích, a to v daném případě dozorem nad dodržováním energetického zákona a při výkonu své zákonem stanovené působnosti a ve své rozhodovací činnosti není vázán závěry podatele podnětu. Oznámení Policie ČR bylo nadto učiněno na fyzické osoby, [redacted] a [redacted], z nichž první je zaměstnancem účastníka řízení [§ 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky] a druhým je podnikající fyzická osoba, která plní úkoly právnické osoby [§ 20 odst. 2 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky], a jejich jednání je tedy podle ust § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přičitatelné účastníku řízení.

viii) Účastník řízení se domnívá, že za protiprávní jednání zaměstnanců odpovídá pouze v tom případě, že zanedbal své povinnosti, včetně povinnosti kontrolní. Taková podmínka však ani z energetického zákona, ani ze zákona o odpovědnosti za přestupky nevyplývá. Z dikce ust. § 20 odst. 6 plync, že správní orgán ani není povinen zjišťovat konkrétní osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby. To, že k poškození zařízení elektrizační soustavy došlo při stavební činnosti prováděné účastníkem řízení, účastník řízení nerozporuje.

K této námitce účastníka řízení dále správní orgán uvádí, že k otázce přičitatelnosti jednání fyzických osob osobě právnické existuje rozsáhlá judikatura správních soudů, která je aplikovatelná i poté, co nabyl účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán odkazuje například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. října 2017, č. j. 9 As 213/2016 - 60, ve kterém soud shrnul principy posuzování jednání fyzických osob z hlediska jejich přičitatelnosti osobám právnickým. Soud konstatoval, že „v českém právním prostředí jsou právnické osoby konstruovány na základě teorie fikce [...]. To zejména znamená, že za ně v konečném důsledku vždy jednají nebo naopak opomíjejí jednat fyzické osoby. Pokud činností těchto fyzických osob dojde ke vzniku protiprávního stavu, je třeba zkoumat, zda je právnická osoba za toto jejich jednání odpovědná.“ Soud dále poukázal na to, že „přímá odpovědnost toho, kdo škodu způsobil, nastává jen v případě, že jeho konání, jímž byla škoda způsobena, nespadá do rámce činnosti podnikatele, pro něhož práci vykonal (tzv. *exces*).“ V projednávané věci není sporu o tom, že protiprávní jednání se dopustili pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] při provádění činností, které měly přímou souvislost s podnikáním účastníka řízení. Z těchto důvodů tak není pochyb o tom, že za jednání těchto osob odpovídá právě účastník řízení.

ix) Účastník řízení uvádí, že při provádění prací postupoval standardně, zajistil včasné zaměření podzemního vedení, zajistil provedení ručně kopaných sond, provedl seznámení s existencí vedení na poradách. Správní orgán nerozporuje tvrzení účastníka řízení ve věci vytyčení, provedení ručně kopaných sond nebo seznámení s existencí vedení na poradách. Nemůže však považovat za standardní postup provádění zemních prací v ochranném pásmu (i mimo ně) pomocí stavebního mechanismu.

x) Námitka účastníka řízení, že by správní orgán měl vést řízení s fyzickými osobami, jichž se oznámení Policie ČR týkalo, je nedůvodná, jak je vysvětleno již k námitkám pod bodem vi), vii) a viii).

xi) Z výše uvedených důvodů nebylo možné ani vyhovět návrhu účastníka řízení a řízení o přestupku zastavit.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým jednáním porušil povinnost v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, stanovenou ust. § 46 odst. 12 energetického zákona a byly tak naplněny formální znaky přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 i ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil podzemní kabelové vedení vysokého napětí 22 kV typu 3x 240 AXEKVCE. V důsledku poškození energetického zařízení došlo k přerušení dodávky elektřiny nejméně jednomu konečnému zákazníkovi na dobu 30 minut. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu elektrizační soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím uložení povinnosti činnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Jednání účastníka řízení tedy bezesporu naplnilo rovněž znaky materiální stránky předmětného přestupku.

IV. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení upozorňoval, že přestože bylo provedeno vytyčení a ručně kopané sondy, nebylo známo výškové a stranové vybočení poškozeného vedení vysokého napětí. Ze spisu, provedených náčrtků a ani z vyjádření účastníka řízení nevyplývá, že by stranové vybočení vedení přesahovalo vzdálenost 1 m od krajního vodiče, nicméně i pokud by tomu tak bylo, práce je vždy nutné provádět tak, aby k poškození zařízení elektrizační soustavy nedošlo, a to ani v ochranném pásmu, ani mimo ně. Existence ochranného pásma je zcela nezávislá na způsobu uložení zařízení elektrizační soustavy v terénu, případně i na opatření ochrannými prvky, a hlavní příčinou poškození nebyl způsob uložení zařízení, ale provádění prací v ochranném pásmu pomocí zemního mechanismu.

Správní orgán dospěl k závěru, že účastník řízení s ohledem na výše uvedené nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, když práce v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy neprováděl ručním způsobem, ale pomocí zemního mechanismu.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 46 odst. 12 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

V. Uložení správního trestu

Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena věci, kterou účastník řízení ke spáchání přestupku užil (samojízdné bagrové rypadlo), je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí, nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek dle ust. § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona je možno dle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků a dalším okolnostem, za kterých byl spáchán.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku; ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Správní orgán při posuzování závažnosti přestupku vzal v úvahu, že poškozeným zařízením elektrizační soustavy bylo vedení vysokého napětí, tedy zařízení většího významu, avšak došlo k přerušení dodávky elektřiny 1 konečnému zákazníkovi a po krátkou dobu, což hodnotí správní orgán jako okolnost závažnost přestupku snižující.

Závažnost přestupku dále snižuje okolnost, že ke zjištění hloubkového uložení účastník řízení provedl několik ručně kopaných sond. Správní orgán dále jako k okolnosti polehčující přihlédl ke skutečnosti, že na trase zařízení mezi dvěma ručně kopanými sondami došlo ke stranovému a výškovému vybočení vedení vysokého napětí. Za polehčující okolnost správní orgán též považuje skutečnost, že se účastník řízení snažil přispět k objasnění přestupku.

Mělké uložení zařízení bez ochranných prvků správní orgán považuje též za polehčující okolnost.

Správní orgán přihlížel k povaze účastníka řízení, přičemž dospěl k závěru, že hlavním předmětem podnikání účastníka řízení jsou právě činnosti související se stavebními pracemi, a to provádění staveb, jejich změn a odstraňování, při kterých došlo k poškození předmětného energetického zařízení, a proto by právě účastník řízení, s ohledem na povahu své činnosti, měl provádět činnosti s maximální opatrností s předcházením vzniku případných škod a souvisejících nebezpečí. Uvedené vyhodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost při stanovení výše uložené pokuty.

Při stanovení výše pokuty je nutno dle ust. § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zejména zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán při ukládání pokuty jako výrazně polehčující okolnost zohlednil, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ochranného pásma a porušil tak příslušné ustanovení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu poprvé.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2018, sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení v rámci správního řízení nedoložil své majetkové poměry, ač k tomu byl správním orgánem vyzván. Úřad při posouzení majetkových poměrů vycházel z veřejně přístupných údajů ve sbírce listin v obchodním rejstříku, a to z Rozvahy (bilance) ke dni 31. prosince 2016, podle níž výsledek hospodaření (po zdanění) v běžném účetním období dosáhl záporné hodnoty [REDAKCE] Kč, avšak tržby z prodeje výrobků a služeb dosáhly částky [REDAKCE] Kč, výsledek hospodaření z minulých let představuje částku [REDAKCE] Kč a nerozdělený zisk z minulých let částku [REDAKCE] Kč.

Pokuta v uložené výši tak není a nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení, a nemá tedy likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé spodní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán k výši udělené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náhrada škody

Poškozený uplatnil v souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky u správního orgánu podáním ze dne 18. dubna 2018 nárok na náhradu škody ve výši 64 096 Kč. Nárok doložil poškozený fakturou – daňovým dokladem č. [REDAKCE] vystaveným poškozeným dne 8. prosince 2017 účastníku řízení. Přílohou faktury je soupis nákladů ČDS – akce ŠKODA 23. 10. 17 [REDAKCE] vadný kabel VN, číslo objednávky [REDAKCE]:

práce (hod): [REDAKCE]

práce (Kč): [REDAKCE]

práce (hod): [REDAKCE]

práce (Kč): [REDAKCE]

Externí nákupy (Kč): [REDAKCE]

nákupní přírážka (0,83 %)

celkem k fakturaci bez DPH (Kč) [REDAKCE]

celkem náklady bez DPH (Kč) 64 252,09

Dále je rukou připsáno: K fakturaci: [REDAKCE], tj. 64 096.

Přílohou je dále Daňový doklad – faktura č. [REDAKCE] vystavený společností ČEZ Distribuční služby, s.r.o., IČO: 26871823, poškozenému, a to za opravy škod od ČDS (DSO) Škoda – Olomouc – 23. 10. 2017 v množství 1,00 JV, cena za jednotku [REDAKCE] částka k úhradě celkem [REDAKCE] CZK.

Přílohou faktury je zakázkový list s přehledem odpracovaných hodin na zakázce č. [REDAKCE] popis pracovní činnosti „součinnost s opravou poškozeného zařízení“:

23. 10. 2017 odpracováno hod. celkem 13 [REDAKCE]

24. 10. 2017 odpracováno hod. celkem 19 [REDACTED]

a zakázkový list s přehledem odpracovaných hodin k zakázce č. [REDACTED], popis pracovní činnosti „součinnost s opravou poškozeného zařízení“:

24. 10. 2017 odpracovaných hod. celkem 9 [REDACTED].

Celkem společnost ČEZ Distribuční služby, s.r.o., vykázala 41 hodin odpracovaných na opravě.

Další přílohou je faktura – daňový doklad č. [REDACTED] vystavený dodavatelem MSEM, a. s., IČO: 64610080 poškozenému, podle které účtují za montážní práce na stavbě „Olomouc areál firma Ptáček“ částku 18 806 Kč. Přílohou faktury je soupis prací a dodávek dle ceníku. Společnost MSEM, a. s., si účtovala 21 hodin montážních prací.

Správní orgán nemá jistotu v tom, že na opravu bylo skutečně nezbytné vynaložit 62 hodin práce. Z předložených podkladů není možné zjistit, které činnosti na opravě zařízení prováděla společnost ČEZ Distribuční služby, s.r.o., vlastními zaměstnanci, a které činnosti dodavatel MSEM, a. s.

Z výše uvedených důvodů proto správní orgán nepovažuje škodu ve výši 64 096 Kč uplatněnou poškozeným za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci sankčního řízení. Pro její přesné stanovení by si správní orgán musel opatřovat další podklady a provádět složité dokazování, nebo dokonce oprávněnost a způsob kalkulace předložené faktury, ověřovat odborným vyjádřením nebo znaleckým posudkem, což by vedlo k průtahům v řízení a bylo tak porušeno právo účastníka řízení na projednání jeho věci v přiměřené lhůtě, které mu s ohledem na trestní povahu řízení o přestupku nepochybně přísluší, stejně jako všechny další záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu (viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, č. j. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67 i náleží Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02 a náleží Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 82/07 - 1).

Z ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěna, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřiznává a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo k značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovali škodu, která zatím spolehlivě zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L., Vetešník P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) má ve vztahu k meritornímu v rámci řízení o přestupku, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorickou povahu, a procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a případném trestu. Toliko občanskoprávní řízení je řízením bezvýjimečně zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních nepředstavuje odepření spravedlnosti,

ale ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

Správní orgán proto o nároku poškozeného o náhradě škody rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí a poškozeného odkázal na soud.

VII. Náklady řízení

Dále je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána účastníkovi řízení povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění pozdějších předpisů, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Účastník řízení může proti tomuto rozhodnutí podat rozklad v plném rozsahu. Poškozený má právo v souladu s ust. § 96 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky podat rozklad pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a proti výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha